

ก้าวข้ามพรมแดน: การเคลื่อนย้ายนักศึกษาระหว่างประเทศกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวไทยในระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ
Beyond Borders: International Mobility and English Self-Efficacy among Business English
Undergraduate Students at a Thai University

ณัฏฐาวา ชุมศรี¹, นันทวัน พรหมรุ่ง², อัญชิสา หลานหลงสา³, ณกมล หนูดี⁴
Natyawa Chumsri¹, Nanthawan Phmrung², Anchisa Lanlongsa³, and Nakamol Nudee⁴
อีเมล: 6650117034@email.psu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนย้ายนักศึกษาระหว่างประเทศ (International mobility) กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ (English self-efficacy) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของประเทศไทย โดยเน้นความมั่นใจด้านการพูดและการเขียน และประสบการณ์ด้านภาษาที่เกี่ยวข้อง ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานวิธี (mixed-method research design) กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 29 คน ที่เข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยน ณ สหพันธรัฐมาเลเซีย (22 คน) และสาธารณรัฐประชาชนจีน (7 คน) เป็นระยะเวลา 2 ภาคการศึกษา (1 ปีการศึกษา) เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ มาตรฐานค่า 5 ระดับ ซึ่งประเมินความมั่นใจด้านการพูดและการเขียนแบบย้อนหลังก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ (retrospective pre-post) และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ให้ข้อมูล 10 คน ที่คัดเลือกด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ผลการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ (paired-samples t -test) พบว่าความมั่นใจด้านการพูด (ค่าเฉลี่ยจาก 3.24 เป็น 3.82; $t(28) = 4.08$, $p < .001$, $d = 0.76$) และด้านการเขียน (ค่าเฉลี่ยจาก 2.82 เป็น 3.50; $t(28) = 5.09$, $p < .001$, $d = 0.94$) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แม้ไม่ใช่นักศึกษาทุกคนที่มีความมั่นใจเพิ่มขึ้น ผลการวิเคราะห์เชิงแก่นสาระ (thematic analysis) พบ 6 อิม ได้แก่ (1) การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันช่วยสร้างความมั่นใจ (2) ความกลัวการถูกประเมินลดความกล้าพูด (3) ความมั่นใจเปลี่ยนไปตามผู้ฟังและบริบท (4) บุคคลรอบตัวและเครื่องมือดิจิทัลช่วยสนับสนุนความมั่นใจ (5) ผู้เรียนมีกลยุทธ์ในการรับมือของตนเอง และ (6) ความมั่นใจด้านการเขียนขึ้นอยู่กับโอกาสในการเขียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับแหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถตนเองทั้ง 4 ประการตามแนวคิดของ Bandura โดยชี้ให้เห็นว่าโครงการแลกเปลี่ยนช่วยเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาการสื่อสาร มากกว่าจะเน้นเพียงความถูกต้องทางภาษา ตลอดจนเพิ่มโอกาสในการพูดคุยกกลุ่มย่อยและปฏิบัติงานเขียนในสถานการณ์จริง

คำสำคัญ: การเคลื่อนย้ายนักศึกษาระหว่างประเทศ, การรับรู้ความสามารถของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษธุรกิจ, นักศึกษาปริญญาตรี

¹ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
Bachelor of Arts Program in Business English, Faculty of Commerce and Management
² หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
Bachelor of Arts Program in Business English, Faculty of Commerce and Management
³ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
Bachelor of Arts Program in Business English, Faculty of Commerce and Management
⁴ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
Bachelor of Arts Program in Business English, Faculty of Commerce and Management

Abstract

This study examined how an international mobility program relates to the English self-efficacy of Business English undergraduates at a Thai university, focusing on speaking and writing confidence and the language-related experiences behind it. A mixed-method research design was used. An online questionnaire with a 5-point Likert scale was completed by 29 fourth-year students who had spent two semesters (one academic year) in Malaysia ($n = 22$) or China ($n = 7$), rating their speaking and writing confidence through a retrospective pre-post design. Semi-structured interviews were then conducted with 10 participants selected through purposive sampling. Paired-samples t -tests showed significant increases in both speaking confidence (from $M = 3.24$ to $M = 3.82$; $t(28) = 4.08$, $p < .001$, $d = 0.76$) and writing confidence (from $M = 2.82$ to $M = 3.50$; $t(28) = 5.09$, $p < .001$, $d = 0.94$), although not every participant improved. Thematic analysis identified six themes: (1) everyday English use built confidence; (2) fear of evaluation reduced willingness to speak; (3) confidence varied with the listener and context; (4) people and digital tools provided support; (5) students used their own coping strategies; and (6) writing confidence depended on writing opportunities. The research findings align with Bandura's four sources of self-efficacy, suggesting that international mobility programs prepare students to navigate communication challenges rather than merely emphasize linguistic accuracy, while providing greater opportunities for small-group interactions and authentic writing tasks.

Keyword: international mobility, English self-efficacy, Business English, undergraduates